

Čj. UOOU-00939/13-37

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 1. července 2013 podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad účastníka řízení, Hlavního města Prahy, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1, IČO: 00064581, podaný proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-00939/13-31 ze dne 3. května 2013 **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zpracováním osobních údajů vlastníků vozidel v registru silničních vozidel bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) čj. UOOU-00939/13-25 ze dne 22. března 2013, který byl účastníku řízení, Hlavnímu městu Praze, se sídlem Mariánské náměstí 2, 110 01 Praha 1, IČO: 00064581 (dále jen „účastník řízení“), doručen téhož dne. Podkladem pro vydání tohoto příkazu byl kontrolní protokol zn. INSP1-5736/12-17 ze dne 12. listopadu 2012 včetně spisového materiálu shromážděného v průběhu příslušné kontroly provedené u účastníka řízení inspektorkou Úřadu Mgr. et Mgr. Boženou Čajkovou ve dnech 23. července 2012 až 2. listopadu 2012 a dále námitky proti kontrolnímu protokolu zn. INSP1-5736/12-17 ze dne 12. listopadu 2012 podané účastníkem řízení dne 3. prosince 2012 spolu s rozhodnutím předsedy Úřadu o námitkách čj. INSP1-5736/12-20 ze dne 15. ledna 2013.

Z uvedených podkladů vyplynulo, že ... (dále též „stěžovatelka“) v roce 2003 prodala prostřednictvím autobazaru své osobní vozidlo Škoda 105 S, SPZ ..., panu ... (dále též „kupující“). Při prodeji vozidla převzal kupující technický průkaz a další relevantní dokumenty, zejména plnou moc k evidenčnímu převodu vozidla a současně zanechal autobazaru jím podepsaný závazek zajistit evidenční převod vozidla. Stěžovatelka však v roce 2008 zjistila, že kupující evidenční převod vozidla nezajistil a vozidlo je v registru silničních vozidel stále vedeno na její jméno. Následně se pokusila plnou moc k evidenčnímu převodu vozidla kupujícímu odvolat, což se nepodařilo z důvodu nemožnosti doručení dopisu kupujícímu a tuto skutečnost oznámila odboru dopravně správních agend účastníka řízení. Účastníku řízení stěžovatelka zaslala žádost o zápis změn údajů v registru silničních vozidel ze dne 14. dubna 2009, ke které připojila kupní smlouvu k předmětnému vozidlu a dále se na další postup ve věci zeptala prostřednictvím elektronické pošty dne 16. dubna 2009. Dne 17. dubna 2009 dostala stěžovatelka na svůj e-mail odpověď od účastníka řízení, ve které jí bylo sděleno, že její žádosti nemůže být vyhověno, neboť k výše uvedené žádosti je nutné přiložit zákonem stanovené dokumenty, tj. především technický průkaz (tyto však stěžovatelka již neměla, protože byly při prodeji vozidla předány kupujícímu). Dále vydal účastník řízení dne 24. dubna 2009 rozhodnutí o zamítnutí žádosti o zápis změn údajů v registru silničních vozidel. Stěžovatelka proti tomuto rozhodnutí podala odvolání k Ministerstvu dopravy, které

napadené rozhodnutí potvrdilo. V březnu roku 2009 stěžovatelka podala k Okresnímu soudu v Kladně žalobu proti kupujícímu, kterou se domáhala určení, že mezi ní a kupujícím byla platně uzavřena kupní smlouva, podle které kupující nabyl předmětné vozidlo do vlastnictví dne 10. prosince 2003. Okresní soud v Kladně vynesl dne 24. února 2010 rozsudek ..., který nabyl právní moci dne 31. března 2010, ve kterém bylo mimo jiné potvrzeno, že stěžovatelka není od 10. prosince 2003 provozovatelem ani vlastníkem vozidla. Stěžovatelka se opětovně obrátila na účastníka řízení v květnu roku 2010 se žádostí o zápis změny vlastníka vozidla a současně k žádosti přiložila ověřenou kopii výše uvedeného rozsudku Okresního soudu v Kladně. Účastník řízení znovu rozhodnutím žádost zamítl se stejným odůvodněním jako již dříve zmíněnou žádost. Stěžovatelka opět podala proti rozhodnutí účastníka řízení odvolání a Ministerstvo dopravy svým rozhodnutím rozhodnutí účastníka řízení potvrdilo. V září roku 2010 se stěžovatelka obrátila na účastníka řízení se žádostí o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o registraci silničního motorového vozidla do registru silničních vozidel. Účastník řízení žádost stěžovatelky rozhodnutím zamítl a stěžovatelka podala proti rozhodnutí odvolání k Ministerstvu dopravy, které rozhodnutí účastníka řízení potvrdilo. Dne 4. května 2011 stěžovatelka v řízení o žalobách proti rozhodnutí Ministerstva dopravy podala Městskému soudu v Praze podnět k podání návrhu k Ústavnímu soudu na zrušení ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. z důvodu rozporu s čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a dále dne 17. února 2012 podala na Ministerstvo dopravy podnět k provedení přezkumného řízení ve věci žádosti o zápis ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o registraci silničního motorového vozidla.

Následně stěžovatelka zaslala Úřadu dopis ze dne 3. dubna 2012, ve kterém popsala výše uvedené skutečnosti. Úřad jí dopisem ze dne 11. dubna 2012 zn. VER- 2959/12-2/HEJ sdělil, že podle § 20 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je správce osobních údajů, kterým je podle § 4 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb. v daném případě účastník řízení, povinen provést likvidaci osobních údajů, jakmile pomine účel, pro který byly osobní údaje zpracovány, nebo na základě žádosti subjektů údajů podle § 21 zákona č. 101/2000 Sb. Dále Úřad stěžovatelce sdělil, že, vzhledem k tomu, že případ byl projednáván ve správním řízení a je projednáván Městským soudem v Praze, je v souladu se zákonem č. 101/2001 Sb., že likvidace osobních údajů zatím nebyla provedena a rozhodnutí tohoto soudu je třeba vyčkat. Na dobu do soudního vyřešení případu lze požádat o blokadu osobních údajů, čímž se zamezí tomu, aby byla nesena odpovědnost např. za případné neplnění povinností provozovatele vozidla podle § 10 zákona č. 56/2001 Sb. Rovněž lze požádat účastníka řízení, resp. Ministerstvo dopravy o vysvětlení, proč v řízení o zápisu ztráty nebo zničení technického průkazu a osvědčení o registraci silničního motorového vozidla akceptoval pravomocné rozhodnutí soudu o vlastnictví vozidla a v řízení o změnu vlastníka nikoliv, dále o vysvětlení, zda pravomocné rozhodnutí soudu o vlastnictví vozidla je či není „ostatním dokladem osvědčujícím změnu zapisovaných údajů“ ve smyslu § 12 odst. 2 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. Jestliže je rozhodnutí soudu akceptováno, avšak je odmítáno provedení zápisu změn údajů v registru vozidel s odvoláním na nesplnění podmínek podle § 12 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 56/2001 Sb., mělo by být vyhověno žádosti o blokování předmětných osobních údajů do soudního vyřešení případu. Stěžovatelka dne 24. dubna 2012 podala účastníku řízení žádost o blokadu nepřesných osobních údajů spolu s žádostí o podání vysvětlení. Dne 29. května 2012 bylo stěžovatelce doručeno rozhodnutí účastníka řízení ze dne 23. května 2012, ve kterém byla žádost o blokadu osobních údajů zamítnuta. Účastník řízení toto zamítnutí žádosti odůvodnil s odkazem na § 4 zákona č. 56/2001 Sb., který, dle účastníka řízení, takový úkon neumožňuje a účastník řízení není k blokaci zmocněn. Dále účastník řízení uvedl, že k provedení změny v registru vozidel zapsaného vlastníka může dojít po splnění zákonných podmínek uvedených v § 11 odst. 1 a § 12 odst. 1 a 2 zákona

č. 56/2001 Sb., tj. že žadatel o změnu údajů musí k žádosti přiložit technický průkaz a osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a ostatní doklady osvědčující změnu zapisovaných údajů, a tedy že bez uvedených dokumentů je výše zmíněný rozsudek Okresního soudu v Kladně nedostačujícím právním titulem k zapsání změn do registru silničních vozidel.

Na základě podnětu stěžovatelky byla inspektorkou Úřadu Mgr. et Mgr. Boženou Čajkovou u účastníka řízení provedena kontrola ukončená kontrolním protokolem zn. INSP1-5736/12-17 ze dne 12. listopadu 2012. V rámci této kontroly účastník řízení opětovně uvedl, že změna údajů o provozovateli vozidla je možná jen po předložení všech zákonem požadovaných dokladů, přičemž příslušný rozsudek Okresního soudu v Kladně, podle názoru účastníka řízení, umožnil pouze zavedení poznámky k provozovateli vozidla, nikoli ale zanesení změny provozovatele. To bylo kontrolující shledáno jako nedostatečné a v závěrech kontrolního protokolu bylo konstatováno, že účastník řízení svým jednáním porušil povinnost, která mu vyplývá z ustanovení § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. Tento závěr potvrdilo i navazující námitkové řízení ukončené vydáním rozhodnutí předsedy Úřadu čj. INSP1-5736/12-20 ze dne 15. ledna 2013.

Ze závěrů uvedené kontroly vyšel i správní orgán prvního stupně v následném řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu. Jednání účastníka řízení tudíž bylo vyhodnoceno jako správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. a příkazem Úřadu čj. UOOU-00939/13-25 ze dne 22. března 2013 byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 20.000 Kč. Účastník řízení se uvedeného správního deliktu měl dopustit tím, že jako správce osobních údajů vlastníků vozidel vedených v registru silničních vozidel v době od 14. dubna 2009 minimálně do 2. listopadu 2012 zpracovával nepřesné osobní údaje ... v registru silničních vozidel, a to v rozsahu jméno, příjmení, akademický titul, adresa bydliště a údaj o vlastnictví vozidla Škoda 105 S, SPZ ..., jehož vlastníkem v uvedenou dobu ... prokazatelně nebyla.

Dne 29. března 2013 byl Úřadu doručen řádný odpor účastníka řízení proti výše uvedenému příkazu. Podaný odpor účastník řízení doplnil dopisem ze dne 11. dubna 2013. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem uvedený příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval ve správním řízení. V rozhodnutí čj. UOOU-00939/13-31 ze dne 3. května 2013 poté opětovně správní orgán prvního stupně dospěl k závěru, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb. a v této souvislosti byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 15.000 Kč.

Proti rozhodnutí podal účastník řízení řádný rozklad vyjádřený dopisem S-MHMP 202847/2013 ze dne 17. května 2013. V rozkladu účastník řízení hodnotí rozhodnutí jako nezákonné a navrhuje jeho zrušení včetně zastavení řízení, případně nové projednání.

Konkrétně účastník řízení nesouhlasí s tím, že by měl prokazatelně od 14. dubna 2009 zpracovávat nepřesné údaje ve věci vlastnictví vozidla Škoda 105 S, SPZ ..., jelikož o tom, že ... skutečně není vlastníkem ani provozovatelem vozidla se účastník řízení, podle jeho názoru, dozvěděl až v květnu 2010. Dále účastník řízení v rozkladu uvedl, že Ministerstvo dopravy, které je správcem celého systému registru vozidel v rámci několika odvolacích řízení předmětný stav považovalo za správný a z pohledu zákona č. 56/2001 Sb. zákonný. Účastníku řízení proto není zřejmé, co více měl činit pro to, aby byl objektivně vadný stav napraven, pokud je pouhým uživatelem systému registru vozidel, který technicky spravuje a nastavuje jeho funkcionality Ministerstvo dopravy. Odmítá proto nést odpovědnost za vadný stav vyvolaný ústředním orgánem státní správy, který sám nezpůsobil a nebyl jej schopen ovlivnit. Nadto, podle názoru účastníka řízení, i Úřad o možném vadném stavu věděl minimálně ode dne 3. dubna 2012 a sám žádný podnět ke změně právní úpravy (zejména zákona č. 56/2001 Sb.) nepodal.

Stejně tak se účastník řízení domnívá, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil a že tudíž jsou splněny liberační důvody uvedené v § 46 odst. 1 zákona č.101/2000 Sb. Dále konstatuje, že odůvodnění rozhodnutí je v této souvislosti nedostatečné, nezohledňující veškeré aspekty celé věci, a tím pádem je příslušná správní úvaha nepřezkoumatelná. Obdobně se, podle názoru účastníka řízení, jeví jako nepřezkoumatelné z jakého důvodu, byť se žádné okolnosti nezměnily, došlo ke snížení původně vyměřené sankce pokuty ve výši 20.000 Kč. Účastník řízení také považuje odůvodnění sankce za velmi vágní a frázovitě, přičemž veškeré odůvodnění se týká geneze celého případu, nikoli odůvodnění správních úvah, které nejsou, podle jeho názoru, seznatelné a zřejmé.

Odvolací orgán přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházal jeho vydání, a dospěl k následujícím závěrům.

Ve vztahu k tvrzením účastníka řízení považuje odvolací orgán za nezbytné uvést především to, že ... podala dne 14. dubna 2009 účastníku řízení řádnou žádost o zápis změn údajů v registru silničních vozidel u vozidla Škoda 105 S, SPZ ..., kde žádá o provedení evidenční změny směřující ke změně vlastníka, jímž se podle přiložené smlouvy stal .... Tímto datem evidentně získal účastník řízení indicie o nepřesnosti zpracovávaného údaje a měl provést některé z opatření uložených ustanovením § 5 odst. 1 písm. c) zákona č.101/2000 Sb. Dne 7. května 2010 byl účastníku řízení doručen rozsudek Okresního soudu v Kladně ..., který výše uvedený fakt pouze potvrzoval a nemá tedy v uvedených souvislostech určující význam. Tvrzení účastníka řízení o tom, že se o závadném stavu dozvěděl až v květnu 2010, je tedy nutno odmítnout.

Dále odvolací orgán uvádí, že správcem registru silničních vozidel, který ustanovení § 4 odst. 1 zákona č.56/2001 Sb. definuje jako evidenci silničních motorových vozidel, přípojných vozidel a provozovatelů těchto vozidel, je, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., právě účastník řízení. Je-li provozovatelem uvedeného vozidla fyzická osoba, což je v tomto případě evidentní, jedná se o zpracování osobních údajů, za něž odpovídá účastník řízení. Povinností účastníka řízení tedy bylo zajistit mj. i plnění povinností podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. Nadto je ze spisového materiálu zjevné, že se účastník řízení na udržování výše popsaného protiprávního stavu aktivně podílel. Postoj Ministerstva dopravy v dané věci, které postup účastníka řízení v jednotlivých správních rozhodnutích potvrzovalo, proto nemůže účastníka řízení zbavit odpovědnosti a má relevanci pouze z hlediska určení výše sankce.

V této souvislosti pak považuje odvolací orgán za nezbytné zvláště konstatovat, že zákon č. 101/2000 Sb. je obecným zákonem upravujícím zpracování osobních údajů, a tudíž měl být účastníkem řízení subsidiárně aplikovaný. Účastník řízení, jako správce osobních údajů v registru silničních vozidel, je proto povinen dodržovat i povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy zpracovávat pouze přesné osobní údaje a, je-li to nezbytné, osobní údaje aktualizovat. To ostatně vyplývá i z kontrolního protokolu zn. INSP1-5736/12-17 ze dne 12. listopadu 2012, kterým bylo účastníku řízení také uloženo opatření k nápravě závadného stavu. Situace, jak ostatně dokládá i dopis účastníka řízení č.j. MHPM-972465/2012 ze dne 27. března 2013 ve věci provedení uloženého opatření k nápravě, byla zjevně řešitelná v rámci stávajícího právního řádu.

Ze spisového materiálu je také zjevný i postoj účastníka řízení k evidentnímu problému, kdy permanentně trval na chybném a restriktivním výkladu platných právních předpisů. Tím porušil i povinnost vycházet vstřícně dotčeným osobám podle § 4 odst. 1 správního řádu a povinnost přijímat řešení v souladu s veřejným zájmem podle § 2 odst. 4 správního řádu. Účastník tudíž řešení problému blokoval, což nijak nesvědčí o vynaložení veškerého úsilí k zabránění porušení předmětné povinnosti. Uvedený postoj pak zcela znemožňuje aplikaci

§ 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. Odůvodnění právní kvalifikace rozhodnutí provedené správním orgánem prvního stupně především na str. 8 a 9 tohoto rozhodnutí, které vychází z rozsáhlého a komplexního dokladování skutkového stavu věci, považuje odvolací orgán za dostatečné. Účastník řízení ostatně v tomto ohledu ani žádné konkrétní nedostatky nevytýká.

Ohledně uložené sankce odvolací orgán především konstatuje, že správní orgán prvního stupně přiměřeným způsobem přihlédl jak k polehčujícím, tak přitěžujícím okolnostem uvedeným na str. 9 rozhodnutí. Porovnáním odůvodnění příkazu Úřadu čj. UOOU-00939/13-25 ze dne 22. března 2013, jímž byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 20.000 Kč s odůvodněním rozhodnutí, kterým byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši pouze 15.000 Kč, je zjevné, že ke snížení uložené sankce došlo vzhledem k dodatečnému zohlednění polehčující okolnosti vyplývající z faktu, že veškerý postup účastníka řízení byl opakovaně potvrzován nadřízeným správním orgánem a účastník řízení tak postupoval dle jeho pokynů a rozhodnutí. Odvolací orgán považuje toto snížení za důvodné a navíc v zásadě konformní s postojem účastníka řízení, který v rámci podaného rozkladu na stanoviska Ministerstva dopravy poukazoval. Uloženou pokutu, která je nadto na samé spodní hranici možné sazby tedy odvolací orgán shledává přiměřenou a řádně odůvodněnou. Správní orgán prvního stupně tedy přihlédl jak k době, tak závažnosti a způsobu jednání. Nad rámec těchto skutečností odvolací orgán uvádí, že lze za přitěžující okolnost považovat následky jednání účastníka řízení pro stěžovatelku, která byla nucena jednak být v nejistotě vyplývající z její evidence jako vlastníka předmětného vozidla, a dále vyvíjet značné úsilí k tomu, aby dosáhla nápravy zjevné nepřesnosti ve zpracovávaných osobních údajích. Proto nelze závažnost jednání účastníka řízení považovat za marginální, a pouze s ohledem na jeden prokázaný případ považuje odvolací orgán sankci uloženou při dolní hranici zákonné sazby za přiměřenou.

Odvolací orgán pak po celkovém přezkoumání neshledal v postupu správního orgánu prvního stupně jakákoli pochybení a na základě všech shora uvedených důvodů proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád nelze odvolat.

Praha 1. července 2013

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková